

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 95/2014
25.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Г.Б. и С.Н., због кривичног дела несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 1122/13 од 04.02.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 13 Кж1 бр. 1085/13 од 07.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 1122/13 од 04.02.2014. године, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Нишу 8 К бр. 98/10 од 11.10.2012. године и Апелационог суда у Нишу 13 Кж1 бр. 1085/13 од 07.10.2013. године, у односу на окривљене Г.Б. и С.Н. у погледу примене кривичног закона за кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика, а у односу на окривљеног С.Н. и у погледу одлуке о кривичној санкцији за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Србије, тако што Врховни касациони суд:

- окривљене Г.Б. и С.Н., на основу одредбе члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да су:

новембра и децембра 2003. године и јануара 2004. године, као одговорна лица у предузећу а.д. П Н, Г.Б.- генерални директор и С.Н.- шеф производње, очигледно несавесно поступали на тај начин што је Б. наложио Н. без знања и сагласности техничког директора-технолога, да приликом производње пива употреби хмељ без

прописане декларације и анализе квалитета са веома малим садржајем алфа киселина од свега 0,16%, а затим је Н. иако је знао о каквом се хмељу ради наложио да се произведе пиво, те је исто произведено у количини од 28.043 хектолитара пива ..., које је касније од стране санитарног инспектора Министарства здравља РС сектора за санитарни надзор-одељење у Нишу, решењем бр. 530-53-00090-1/2004-04 од 06.02.2004. године, као и допунским решењем бр. 530-53-00090-2/2004-04 од 21.04.2004. године наложено да се уништи због хигијенске и здравствене неисправности, чиме је настала штета за предузеће а.д. П. Н, у укупном износу од 116.137.000,00 динара иако су били свесни да оваквим својим поступањем могу нанети штету а.д. П. Н, а у односу на насталу последицу уништења пива и сировина олако држали да до такве последице неће доћи или да ће је моћи спречити.

- чиме би учинили кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, као саизвршиоци, у вези са чланом 33. Кривичног законика.

- окривљеном С.Н., за извршено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је оглашен кривим изреком под II пресуде Основног суда у Нишу 8 К бр. 98/10 од 11.10.2012. године, применом чл. 65. и 66. Кривичног законика, ИЗРИЧЕ условну осуду тако што му задржава као утврђену том пресудом казну затвора у трајању од 3-три месеца и истовремено одређује да се она неће извршити ако окривљени за време од 2-две године не учини ново кривично дело, с тим да се у случају опозивања условне осуде окривљеном у утврђену казну затвора има урачунати време проведено у притвору у трајању од 48 сати, од 06.05.2004. године до 08.05.2004. године.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног Г.Б. у целости, а у односу на окр. С.Н. трошкови настали у вези са кривичним поступком за кривично дело из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ падају на терет буџетских средстава, у смислу члана 265. став 1. ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 8 К бр. 98/10 од 11.10.2012. године, окривљени Г.Б. и С.Н. оглашени су кривим, изреком под I, као саизвршиоци за кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) за које дело су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци, а окр. С.Н., изреком под II, оглашен је кривим и за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па су им изречене условне осуде тако што је окр. Г.Б. утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци, а окр. С.Н. јединствена казна затвора у трајању од 8-осам месеци и истовремено одређено да се ове казне неће извршити ако окривљени у року од 2-две године по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, с тим да се у случају опозивања условне осуде окривљенима има урачунати време проведено у притвору у трајању од 48 сати, од 06.05.2004. године до 08.05.2004. године. Окривљени су обавезани на плаћање суду паушала у износу од по 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка солидарно у

износу од 40.500,00 динара, као и оштећеном на име награде и нужних издатака пуномоћника у износу од 156.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени а.д. П. Н. за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 13 Кж1 бр. 1085/13 од 07.10.2013. године, одбио је као неосноване жалбе бранилаца окривљених Г.Б. и С.Н. и пресуду Основног суда у Нишу 8 К бр. 98/10 од 11.10.2012. године, потврдио.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз.бр.1122/13 од 04.02.2014. године, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљених, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе одлуку којом се побијана пресуда у односу на окривљене Г.Б. и С.Н. у делу којим су оглашени кривим и осуђени за кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. КЗ преиначава у пресуду којом се окривљени ослобађају оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окр. Г.Б., адв. З.М. и браниоцу окр. С.Н., адв. Ј.П., сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву заштиту законитости истиче да је побијаном другостепеном пресудом Апелационог суда у Нишу учињена повреда кривичног закона на штету окривљених Г.Б. и С.Н., из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које су окривљени оптужени и означени правноснажним пресудама оглашени кривим (из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. КЗ), кривично дело по закону.

Оптужним предлогом и истом сагласном изреком првостепене пресуде (под П), окривљенима Г.Б. и С.Н. стављено је на терет да су, као одговорна лица у предузећу а.д. П. Н., тамо ближе описаним радњама у вези са производњом пива од хигијенски и здравствено неисправних сировина, а које представљају „очигледно несавесно поступање“ том предузећу из нехата проузроковали штету у износу од 116.137.000,00 динара, које радње и последица су обележја кривичног дела из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. КЗ („Службени гласник РС“ бр. 85/05, 72/09 и 111/09), за које су и оглашени кривим првостепеном пресудом.

Доношењем Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“ бр. 121/2012 од 24.12.2012. године) којим је, у члану 21, прописано да се наслов изнад члана 234. и члан 234. мењају, ранији назив кривичног дела из члана

234. ЗКП („Несавестан рад у привредном пословању“) промењен је и сада гласи „Злоупотреба положаја одговорног лица“, а према измењеном тексту овог члана, наведено кривично дело, у основном облику из става 1. чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, док су квалификовани облици овог кривичног дела из става 2. и 3. истог члана, одређени висином имовинске користи прибављене делом из става 1, и то у износу преко 450.000,00 динара (став 2.) или у износу преко 1.500.000,00 динара (став 3.). Одредбом члана 45. поменутог Закона о изменама и допунама Кривичног законика, прописано је да одредба члана 21. истог Закона ступа на снагу 15. априла 2013. године.

Упоређивањем законског описа радње извршења кривичног дела несавестан рад у привредном пословању из члана 234. КЗ пре наведених измена закона, са описом радње извршења кривичног дела из члана 234. КЗ по новој инкриминацији као кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица, јасно је да радње извршења које се састоје у свесном кршењу закона, других прописа или општих аката о пословању или очигледно несавесном пословању и последице истих у смислу нехатног проузроковања штете привредном субјекту, као обележја кривичног дела несавестан рад у привредном пословању, више не постоје, да су те радње избрисане и нису инкорпориране у новој инкриминацији члана 234. КЗ, односно да је престанком важења одредаба које су садржане у члану 234. КЗ до 15.04.2013. године, извршена декриминализација кривичног дела несавестан рад у привредном пословању.

Како је побийана другостепена пресуда Апелационог суда у Нишу, којом је првостепена пресуда потврђена и у односу на кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, донесена након ступања на снагу измена кривичног законика услед којих је то кривично дело престало да постоји и када је по правилној примени кривичног закона (члан 423. тачка 1. ЗКП) могла бити донесена само ослобађајућа пресуда за то дело, то је другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, на штету окривљених, иако другостепени суд није био овлашћен да интервенише у том правцу, будући да поднетим жалбама није указивано на ову повреду закона (члан 451. ЗКП).

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је оценио као основане наводе и предлог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца за доношење ослобађајуће пресуде у односу на окривљене Г.Б. и С.Н. за наведено кривично дело.

Доношењем ове одлуке, утврђена јединствена казна затвора у трајању од 8 месеци из условне осуде изречене окр. С.Н., за кривично дело из члана 234. став 2. у вези са ставом 1. КЗ и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 248. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, престала је да постоји, па је Врховни касациони суд овом окривљеном, за кривично дело из члана 248. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС изрекао условну осуду којом је задржао као правилно утврђену, првостепеном пресудом, казну затвора у трајању од 3 месеца за то дело и истовремено одредио да се она неће извршити ако окривљени за време од 2 године не

учини ново кривично дело, имајући у виду олакшавајуће околности на страни окривљеног утврђене првостепеном пресудом (личне и породичне прилике, неосуђиваност) као и степен кривице окривљеног и налазећи да се овако изреченом условном осудом може остварити сврха изрицања исте (члан 64. став 2. у вези са чланом 4. став 2. КЗ).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 490. и члана 492. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде (под тачком 1.), а у погледу трошкова кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП, како је наведено у изреци пресуде, док ће о преосталим трошковима у односу на окр. С.Н. одлучити првостепени суд.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.